

Symma Juris Canonici

Comprehensa Tribus Partibus In Qva Distincte Et Succincte Explicantur,
quæ ad personas, negotia, & iudicia Ecclesiastica ex Canonum præscripto,
pertinent

Iurisdictione Ecclesiasticâ, & Iudiciis

Strein, Johann

Coloniæ Agrippinæ, 1658

§. 4. A quibus actibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61847](#)

§. 4.

A quibus actibus appellatur.

I. Iure Canonico ab omni sententia

Ietiam interlocutoria, & extra*au-*
diciali, ab omni gravamine illato,
vel inferendo perniciuitur appellatio.
c. cum sit Romana §. si vero c. bone
memoria §2.c. ut debitus §9. & alii hoc
titulo. Defensio nimis, & petra
refugii appellatio est, favore inno-
centiae comparata. c. Pastorale hoc
titulo. Neque consulum videtur sem-
per expectare usque ad sententiam de-
finitivam, que non raro in longum
tempus protrahitur: sed mature occur-
rendum dolo, & iniurianti. c. cum sit Ro-
mana & per tuas hoc titulo ubi Barb. agmen
doctorum erabit. His tamen non obstantibus
Concil. Tr. ss. 24.c. 20. & ss. 13.
c. 2. de reform. non aliter permittit appelle-
tionem ab interlocutoria, quam si
vix definitiva habeat, & gravamen
irreparabile contineat, cuiusmodi est
incarceratio, tortura, excommunicatio,
suspensio, interdictum, omnisque
actus irretia &abilis, & quo executio-
nis mandato pars gravata amplius sub-
levari non potest per definitivam, aut
appellationem à definitiva, vel non si-
ne difficultate, & præjudicio partis, aut
negotii principalis. Caſtrenſ. consil. 271.
Tusculus concil. 359. Gonzal. ad Reg. 8. Can-
cell. annot. ad §. 9. n. 176. Zypausl. 1. de iuriſ-
di. eccl. c. 5. §. Salgado in parte secunda
in leg. reg. Hispan. c. 1. Corvinus in aphor. b. t.

II. Iure civili appellatio non per-

mittiunt à sententia interlocutoria,
l. ante 7. C. querum appell. non recip.
l fin. C. de sententia & interlocutoria & on-
tudu. nisi in certis quibusdam casibus
ubi interlocutoria vim definitivæ ha-
bet, & gravamen alio remedio incura-
bile. L. mira. 47. ff. de minor. l. 2. de appell.
eod. l. arbitrio. ff. qui satisfare cogant. A
definitiva autem permittitur appelle-
ratio, modo sententia valida sit. Nam
à nullis nulla provocatio concedenda,
quia frustranea & sine effectu forterio-
rit. C. quando provocare non est necesse
& sit. ff. que sententia sine app. l. refi-
duntur. l. si. exp. 19. l. ex consensu 23. ff.
hoc titulo. In dubio tamen nullitas
potest per alternativam appellacioni
conugi. l. si. exp. 19. Hac regulati-
onem loquendo obtinent, & limitatio-
nem admittunt. Igitur.

III. Limita primo in omnibus illis,
quibus denegari appellationem diximus §. 1. n. 1. Secundo ab una, & ea-
dem sententia seu definitiva, seu in-
terlocutoria, & ab uno eodemque iu-
dice non licet tertio appellare c. tua nobis
65. hoc titulo l. 1. Cod. Ne liceat in una ia-
demque. Præsumitur enim, quod tri-
bus sententiis confirmatum est. legibus
respondere. Excipe, nisi per ter-
tiam sententiam novum gravamen in-
feretur.

Tertio ab illo actu, quem quis appro-
bavit, non potest appellare. l. ab eo C.
quomodo & quando index. Idem dicen-
dum de eo, qui renunciavit appellatio-
ni, sive exp. sive tacite l. fin. C. de
temporib. & appellat ut si acceperit termi-
num ad solvendum.

QUAT.

Quarto nec ab eo, qui fuit secundum dispositionem iuris, nisi expressa & intenta rationabili causa, propter quam admittenda videatur appellatio. Generalis enim, & recepta regula est, quod alege naturali lata ab eo, qui ferendae legis potestatem habet, non posse appellari. *text.* & *DD. in c. quia n. 32. hoc titulo.*

Quinta nec à nominatione ad munera auctoritate publica, & utilitate privata. v.g. ad tutelam. *l. 1. si quis ff. quando appellandum sit.* alias à nominatione ad munera auctoritate & utilitate publica appellare licet. *l. 4 C. de de- curionib.*

Sexto. Nec à sententia, cuius execu-
tioni non pautur moram, cuiusmodi
est de annona, aperiendo testamento,
missione in possessionem bonorum.
tutim aff hoc titulo l. quisquis C. eod.

Septimo. Nec à sententia correccio-
nis, discipline, & visitationis ab episcopo instituta uti supra iudicavimus.
§. 2 numero 1. V. Franciscum Leon.
inthesæro Eccles par. 2. c. 31. numero 21.
Co. Tr. S. 31. c. 1. & S. 24. c. 10. Pias. par.
2. c. 3. num. 61. Z. rolap. 2. n. 12.

Octavo nec à sententia, qua con-
demnatus est officialis ipsius judicis
progestis in officio suo. *l. nulli C. quor.*
appell. non recip. aut quilibet officialis
condemnatus in syndicatu ad effecturn
retardandæ executionis. *Nono* nec à
sententia excommunicationis, aural
terius censuræ absolvitæ lata, quoad ef-
fectum suspensivum *c. pastoralis S. verum*
hoc tit. & c. in cuius ult. de sent. excom. in 6.
V. Suar. V. disp. 3. sect. 7. num. 5. & quæ
diximus supra.

Denique non permittitur applica-
tio à sententia, quæ in causa decima-
tum lata est. *c. tuanobis & ibi Glossa de*
Decimis. intellige quoad est. *Cum*
suspensionis. Et procedit semper, teste
Francisco LeoneP. cit. c. 27. n. 24. quando
decima est certa, qua nimisum decem
pro centum solvuntur, vel ad rationem
vicesimæ, vel tricessimæ, aut quinqua-
gesimæ, secundum loci conuentudinem
seu compositionem, & translatiōnem,
ita ut de certa quota legitime constet,
& in his casibus non admittitur applica-
tio ad esse cum suspensivum, sed de-
volutivum tantum. & lite pendente
tempore per solvenda decima est. *Marchen-*
san in tract. commiss. 6. 4 n. 15. & 25. part. 2.
Moneta c. 8. n. 58.

§. 5.

Coram quo sit appellandum?

1. *A* Ut scripto, aut voce interponit-
tur appellatio judicialis. In ea
quæ voce fit, satis est, si quis simpliciter
dicat, appello, & apud acta appellat. *l.*
2. l. à sententia § fin. ff de appell. l. litigatori-
bus 14. C. eod. & ibi Glossa Hic modus ve-
catur appellare illico, iudice sedente,
& facta pronunciacione. Sequenti
autem die in scripto oportet offerre
appellationem: in quo scripto,
seu libello ponitur nomen dantis, &
illius adversus quem datur, & à qua sen-
tentia à quo & ad quem iudicem. *l. 1. §.*
fin. ff. de appell. c. Tard. eod. Actuarius vero
describet libellum, ne variare contin-
get appellantem. arg. t. saluber-
rum l. questione septima & tertiī queat,
quo-